

U GLAVNOJ ULOZI: MILA

Mila i zvjezdica koja je izgubila put

FABLEMIO

Mila i zvjezdica koja je izgubila put

U GLAVNOJ ULOZI: MILA

Ogledna slikovnica o izmišljenoj princezi Mili.
Pred vama je cijela priča sa 16 ilustrovanih
stranica. Vaša slikovnica nastaje na osnovu
odgovora iz kviza. Digitalno izdanje.

Fablemio · fablemio.com
info@fablemio.com

Princeza Mila upravo je stavljala krunu na policu kada je iz vrta začula tiho: plink! Među ružama je treperila sićušna zvjezdica. „Izgubila sam put kući“, prošaptala je. Mila je obula čizmice. „Onda ćemo ga pronaći zajedno.“

Mila je podigla zvjezdicu na dlan. Bila je topla poput šolje mlijeka i lagana kao latica. Bijeli zeko provirio je iza saksije. „Ideš i ti?“ upitala ga je Mila. Zeko je dvaput mrdnuo nosićem. Naravno da ide!

Iznad dvorca treperile su stotine svjetala. „Koja su tvoja?“ upitala je Mila. Zvezdica se privila uz njen palac. „Moje prijateljice prave oblik malog zmaja. Ali odavde sve izgledaju isto.“ Mila je pogledala prema brežuljku. Možda će odande bolje vidjeti nebo.

Uz vrtnu stazu zaigrala su zlatna svjetalca. „Tvoje prijateljice!“ obradovala se Mila. Ali svjetalca su poletjela među bijele rade. Bili su to svici. „Mi čuvamo svjetlo blizu zemlje“, zazujali su. „Pođite, pokazaćemo vam izlaz iz vrta.“

Pod starim hrastom dočekala ih je sova. Nagnula je glavu ulijevo, pa udesno. „Zmaj od zvijezda? Pogledajte iza oblaka, iznad brežuljka.“ Mila joj je zahvalila, a zvjezdica je zasjala malo jače. Sad su barem znali kuda da krenu.

Na izlazu iz ružičnjaka zaduvalao je vjetar. Zvezdica je zadrhtala, a njeno svjetlo jedva se vidjelo. Mila je zastala i zaklonila je rukama. Zeko je sačekao pored nje. Nikome se više nije žurilo. Prvo će ugrijati svoju malu prijateljicu.

Na mostiću iznad potoka zvjezdica je gotovo sasvim prestala da sija. Mila ju je zaklonila dlanovima. „Ne moraš jako da sijaš da bih te vidjela“, rekla je. Bijeli zeko dotaknuo joj je čizmicu, a među lokvanjima je zasjao prvi stepenik od mjesečine.

S druge strane mosta Mila je zastala kraj vode. Svijetli stepenici su zatreperili, pa nestali kad je dunuo povjetarac. „To je samo odraz“, šapnula je. Nije bilo prečice do neba. Zeko je njuškom pokazao suhu stazu koja je vijugala uz brežuljak.

Na kamenoj klupi zvjezdica je spustila svoje male
krakove. „Šta ako nikad ne pronađem dom?“ Mila je sjela
pored nje. Nije odmah znala šta da kaže. Samo je ostala
blizu. Poslije nekoliko tihih trenutaka zvjezdica se privila
uz njen topli dlan.

Šuš-šuš! Iz trave se javio ježić. Korpa mu se prevrnula, a jabuke otkotrljale po stazi. Mila je pridržala korpu, zeko dogurao jednu jabuku, a zvjezdica osvijetlila ostale. „Evo i posljednje!“ nasmijala se Mila. Ježić je zadovoljno puhnuo.

Kad su nastavili put, zvjezdica je primijetila nešto neobično. Dok je pomagala ježiću, zaboravila je da se boji. Sada je svijetlila dovoljno da vide svaki kamenčić. Mila se nasmiješila. „Baš nam treba tvoje svjetlo.“ Zvjezdica se uspravila na njenom dlanu.

Napokon su stigli na brežuljak. Dvorac je dolje izgledao malen poput kućice za lutke. Ali preko neba se navukao širok oblak. „Zakasnili smo“, uzdahnula je zvjezdica. Mila je raširila rub haljine po travi. „Možemo malo da sačekamo.“ Zeko se sklopčao uz njih.

U tišini se začulo: plink... plink-plink. Zvezdica je podigla pogled. „Tako me zovu moje prijateljice!“ Odgovorila je istim tihim zvukom. Mila i zeko su osluškivali. S druge strane oblaka neko joj je odgovorio: plink... plink-plink!

Oblak se polako razmaknuo. Iza njega je zablistao mali zmaj od zvijezda, s jednim praznim mjestom uz rep. „To je moj dom!“ uzviknula je zvjezdica. Od radosti se podigla iznad Milinog dlana. Mila je otvorila obje ruke. „Prijateljice te čekaju.“

Mila je podigla dlanove prema nebu. Zvezdica je poletjela među svoje prijateljice i zasjala toplim, zlatnim sjajem. „Hvala ti što si ostala uz mene!“ Mila joj je mahnula. Te večeri je znala: i najmanja dobrota može nekome da pokaže put kući.

U svojoj sobi Mila je odložila krunu i čizmice. Zeko je već drijemao na mekanom jastuku. Kroz prozor joj je namignula jedna mala zvijezda. Plink. Mila se nasmiješila i uvukla pod pokrivač. Svi su večeras pronašli svoje mjesto.

K r a j

Fablemio

fablemio.com
info@fablemio.com